

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΤΕΤΑΡΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΠΙΤΣΙΝΑ
ΚΑΤΑ
ΕΛΛΑΔΟΣ
(Προσφυγή υπ' αριθ. 33076/02)

ΑΠΟΦΑΣΗ
(Διαγραφή)

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ
15 Νοεμβρίου 2005

*Η παρούσα απόφαση θα καταστεί οριστική
υπό τις οριζόμενες στο άρθρο 44 § 2 της Συμβάσεως προϋποθέσεις.
Ενδέχεται να τύχει βελτιώσεων ως προς τη μορφή.*

Στην υπόθεση Μπίτσινα κατά της Ελλάδος
Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Τέταρτο

Τμήμα), συνεδριάζον σε τμήμα, στη σύνθεση του οποίου μετέχουν οι δικαστές :

Sir Nicolas BRATZA, *Πρόεδρος,*

J. CASADEVALL,

Κ.Λ. ΡΟΖΑΚΗΣ,

G. BONELLO,

R. MARUSTE,

S. PAVLOVSKI,

L. GARLICKI,

και ο Μ. Ο'BOYLE, *Γραμματέας του Τμήματος.*

Αφού διασκέφτηκε σε συμβούλιο στις 18 Οκτωβρίου 2005.

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία υιοθετήθηκε κατά την ως άνω ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση εισήχθη δυνάμει της (υπ' αριθ. 33076/02) προσφυγής, την οποία κατέθεσε κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας ο Έλληνας υπήκοος Όμηρος Μπίτσινας («ο προσφεύγων»), ο οποίος προσέφυγε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 8 Αυγούστου 2002 δυνάμει του άρθρου 34 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2. Τον προσφεύγοντα εκπροσωπούσε ο Δικηγόρος Θεσσαλονίκης Δ. Τσαγαλίδης. Την Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπούσαν οι εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι του πληρεξουσίου της, Μ. Απέσσος, Σύμβουλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και Κ. Γεωργιάδης, Δικαστικός Αντιπρόσωπος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Ο προσφεύγων διετύπωνε παράπονα ειδικότερα, υπό το πρίσμα του άρθρου 6 παρ. 1 της Συμβάσεως, ως προς τη διάρκεια διαδικασίας διοικητικής φύσεως.

4. Η προσφυγή διεβιβάσθη στο πρώτο τμήμα του Δικαστηρίου (άρθρο 52 παρ. 1 του Κανονισμού). Στο πλαίσιο αυτού, το τμήμα το οποίο επελήφθη της υποθέσεως (άρθρο 27 παρ. 1 της Συμβάσεως) συγκροτήθηκε συμφώνως προς το άρθρο 26 παρ. 1 του Κανονισμού.

5. Την 1^η Νοεμβρίου 2004, το Δικαστήριο μετέβαλε τη σύνθεση των τμημάτων του (άρθρο 25 παρ. 1 του Κανονισμού). Η παρούσα προσφυγή ανετέθη στο τέταρτο τμήμα, όπως ανασυγκροτήθηκε (άρθρο 52 παρ. 1).

6. Με την από 23 Νοεμβρίου 2004 απόφαση, το Δικαστήριο έκανε εν μέρει δεκτή την προσφυγή.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

7. Ο προσφεύγων γεννήθηκε το 1916 και απεβίωσε περί τα τέλη του 2004.

8. Με την από 24 Μαΐου 1965 και υπ' αριθ. Σ.2432/1597 απόφαση, το Ελληνικό Δημόσιο είχε προβεί στην απαλλοτρίωση ακινήτων συνολικής εκτάσεως 1.850.930 τ.μ. υπέρ του Ελληνικού Στρατού, με σκοπό, ειδικότερα, τη δημιουργία στρατοπέδου. Ο προσφεύγων, ο οποίος ήταν ένας εκ των κυρίων των απαλλοτριωθέντων, επισήμαινε ότι το στρατόπεδο είχε ανεγερθεί επί 400.000 τ.μ. της απαλλοτριωθείσας εκτάσεως και ότι τα υπόλοιπα απαλλοτριωθέντα οικόπεδα, συμπεριλαμβανομένου του δικού του, δεν είχαν χρησιμοποιηθεί ούτε καν καταληφθεί από το Δημόσιο.

9. Στις 23 Ιουλίου 1997, ο προσφεύγων κατέθεσε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας αίτηση ακυρώσεως κατά της σιωπηρής αρνήσεως της διοικήσεως να προβεί στην ανάκληση της επίμαχης απαλλοτριώσεως λόγω μη εκπληρώσεως του σκοπού δημοσίας ωφελείας.

10. Στις 30 Αυγούστου 2001, το Συμβούλιο της Επικρατείας απέρριψε την προσφυγή, με το σκεπτικό ότι η διοίκηση δεν ήταν υποχρεωμένη να προβεί στην ανάκληση της απαλλοτριώσεως (απόφαση

2843/2001). Η απόφαση αυτή καθαρογράφηκε και θεωρήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2002.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

11. Με την από 27 Ιανουαρίου 2005 επιστολή του, ο δικηγόρος του προσφεύγοντος πληροφόρησε το Δικαστήριο ότι ο πελάτης του απεβίωσε και ζήτησε προθεσμία προκειμένου να του επιτραπεί να επικοινωνήσει με τους κληρονόμους του προσφεύγοντος και να διερευνήσει τις προθέσεις τους ως προς τη συνέχιση της παρούσης προσφυγής. Ο Γραμματέας του Τμήματος όρισε ως ημερομηνία εκπνοής της εν λόγω προθεσμίας την 28^η Μαρτίου 2005.

12. Επειδή η προθεσμία αυτή παρήλθε χωρίς να λάβει απάντηση, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ουδείς κληρονόμος του προσφεύγοντος επιθυμεί πλέον την εκδίκαση της υποθέσεως κατά την έννοια του άρθρου 37 παρ. 1 α) της Συμβάσεως. Το Δικαστήριο εκτιμά, περαιτέρω, ότι ουδεμία ιδιαίτερη περίπτωση αφορώσα τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τα οποία εγγυάται η Σύμβαση, απαιτεί τη συνέχιση της εξετάσεως της προσφυγής δυνάμει του άρθρου 37 παρ. 1 *in fine* της Συμβάσεως.

13. Επομένως, πρέπει να διαγραφεί η υπόθεση από το πινάκιο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΩΣ,

Αποφασίζει τη διαγραφή της υποθέσεως από το πινάκιο.

Συντάχθηκε στη Γαλλική γλώσσα, εν συνεχεία κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 15 Νοεμβρίου 2005 κατ' εφαρμογή του άρθρου 77 παρ. 2 και 3 του Κανονισμού.

[υπογραφή]

/ Michael O'BOYLE /

Γραμματέας

[υπογραφή]

/ Nicolas BRATZA /

Πρόεδρος